

intelligència. Per ella es situà Maria al bell mig d'aquest caos immens que separa el Creador de la criatura. Sant Tomàs, malgrat la precisió amb què expressa els seus conceptes, diu que tocà les vores de la divina essència; i l'Església li tributà un culte especial de hiperdulia.

Felicitem, doncs, en el jorn de Nadal a Maria per haver estat enlairada a tan excelsa dignitat.

PER QUÈ EL DOLOR?

Moltes vegades la gent es plany de les penes i tribulacions que les aclaparen. Fins arriben a dubtar de la divina Providència, com si fos incompatible amb l'existència de tants mals.

És que obliden que les penes no entraven pas en el pla primitiu de la Creació. Som nosaltres que ens les havem congriadades.

Déu Nostre Senyor havia creat els àngels i els homes per tal que fossin felisos tots els moments de llur existència. De la felicitat inicial, després d'exercitar la virtut, devien passar a la glòria cónsumada. Aquest pla nosaltres l'hem espatllat. Com gosem encara imputar a Déu uns mals que deriven de la nostra prevaricació?

«No sóc pas jo qui contorbo Israel, digué N. P. S. Elias al pervers Acab, ans tu i la casa del teu pare». Així mateix, no és pas Déu qui ha volgut el dolor; som les criatures qui ens l'havem atret amb el pecat.

L'obra de Déu, heus-la aquí: «Fem l'home a imatge nostra segons semblança nostra, i senyoregi sobre el peix del mar i sobre l'au del cel, i sobre el jument, i sobre tota la terra i sobre tot reptil damunt la terra. I creà Déu l'home a imatge seva. I Déu els benef. I veié Déu tot ço que havia fet i heus aquí que era molt bo. El Senyor plantà un paradís a Edem i posà-hi l'home que havia faïçonat. I féu brostar de la terra tot arbre bell a la vista i gustós a la boca...»

Ara, les conseqüències del pecat: «Perquè has escoltat la veu de la teva dona i has menjat de l'arbre del qual t'havia manat dient: No en menjaràs, maleïda serà la terra a causa de tu; en treball menjaràs-ne tots els dies de ta vida. Espines i cardons et brostarà, i menjaràs l'herba del camp; amb la suor de ta faç menjaràs el pà, fins que tornaràs a la terra de la qual fores tret; car pols ets i a la pols tornaràs».

En comptes, doncs, de revoltar-nos contra Déu, acotem el cap. Humillem-nos davant una sentència tan merescuda. Més encara; adorem la Bondat infinita, a la qual es deu que el càstig s'hagi tornat mitjà de reparació.

Al Col·legi Marià dels Carmelites d'Olot s'admeten per a sa formació científica i moral els nens que mostrin inclinació a l'estat religiós. Per instruccions dirigir-se a aquest Convent.

Lector, propagant aquest full, fas un obsequi molt agradable a Maria. Procura noves subscripcions i envia-les a l'Administració d'EL CARME.